

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- De beschikking van de Europese Commissie — directoraat-generaal Milieu — van 24 juni 2013 en van de Europese Commissie — secretariaat-generaal — van 3 september 2013, houdende weigering van de toegang tot de aanmaningsbrief van de Commissie van 30 mei 2013 waarbij niet-nakomingsprocedure nr. 2013/4000 tegen de Bondsrepubliek Duitsland is ingeleid, nietig verklaren;
- Verweerster verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoekers vier middelen aan.

- 1) Eerste middel: schending van verzoekers' recht op toegang tot informatie

Verzoekers voeren om te beginnen aan dat de bestreden beschikking van de Commissie een schending oplevert van hun recht op informatie krachtens artikel 15, lid 3, VWEU, artikel 42 van het Handvest van de grondrechten, artikel 10, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en artikel 2, lid 1, van verordening (EG) nr. 1049/2001⁽¹⁾. Zij betogen dat de genoemde bepalingen een zo groot mogelijke transparantie nastreven en dat de uitzonderingen hierop nauw moeten worden uitgelegd. Voorts dienen volgens de rechtspraak aan het bewijs van ernstige belemmering van het onderzoek strenge vereisten te worden gesteld. De bestreden beschikking voldoet niet aan die vereisten.

- 2) Tweede middel: onjuiste rechtsopvatting bij de beoordeling van een gedeeltelijke toegang

Verzoekers voeren verder aan dat de beoordeling op grond waarvan de Commissie een slechts gedeeltelijke toegang tot informatie weigert, blijk geeft van een onjuiste rechtsopvatting. De in verband hiermee in de bestreden beschikking aangevoerde overwegingen zijn niet ter zake dienend en in strijd met het evenredigheidsgebod.

- 3) Derde middel: schending van de motiveringsplicht

Voorts voldoet de bestreden beschikking niet aan de vereisten die moeten worden gesteld met betrekking tot de motiveringsplicht.

- 4) Vierde middel: schending van artikel 10, lid 1, tweede zin, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

Verzoekers stellen voorts schending van hun uit artikel 10, lid 1, tweede zin, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden voortvloeiende recht om zonder inmenging van enig openbaar gezag informatie te ontvangen.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).

Beroep ingesteld op 2 oktober 2013 — Nederland/Commissie

(Zaak T-542/13)

(2013/C 344/123)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: J. Langer en M. Bulterman, gemachtigden)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht tot:

- de nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 18 juli 2013 met als kenmerk C(2013) 4474 final betreffende de niet-toepassing van een aantal bepalingen van het Besluit van 8 juni 2012 van het Koninkrijk der Nederlanden houdende vaststelling van nadere regels met betrekking tot de liberalisering van het internationaal personenvervoer per trein;
- de veroordeling van de Commissie in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij drie middelen aan.

- 1) Eerste middel, ontleend aan het feit dat de Commissie het bestreden besluit ten onrechte heeft gebaseerd op artikel 61 van Richtlijn 2012/34/EU⁽¹⁾. Verzoekster voert aan dat indien de Commissie het niet eens is met de wijze waarop de Nederlandse wetgever de richtlijn implementeert, zij gebruik kan maken van artikel 258 VWEU.
- 2) Tweede middel, ontleend aan een schending van het verdedigingsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en het beginsel van loyale samenwerking door na afloop van de „EU Pilot”⁽²⁾ op grond van artikel 61 van Richtlijn 2012/34/EU Nederlandse wetgeving buiten toepassing te verklaren. Verzoekster voert aan dat zij er gedurende het beantwoorden van de vragen van de Commissie in het kader van de „EU Pilot” er in redelijkheid vanuit kon gaan dat de gedeelde informatie door de Commissie uitsluitend gebruikt zou worden in het kader van (het voorkomen van) een inbreukprocedure.

3) Derde middel, ontleend aan een gebrekkige motivering en een onjuiste uitlegging van Richtlijn 2012/34/EU door aan te nemen dat de criteria voor „het bepalen van het hoofddoel van de dienst” in de zin van artikel 10, lid 3, van de richtlijn niet op voorhand mogen worden vastgesteld, en door aan te nemen dat het de toezichthoudende instantie dient te zijn die de criteria voor het „bepalen van het economisch evenwicht” in de zin van artikel 11, lid 2, opstelt.

⁽¹⁾ Richtlijn 2012/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 21 november 2012 tot instelling van één Europese spoorwegruimte (PB L 343, blz. 32).

⁽²⁾ Zie de mededeling van de Commissie „Een Europa van resultaten — toepassing van het Gemeenschapsrecht” (COM(2007) 502 definitief).

Beroep ingesteld op 7 oktober 2013 — Dyson/Commissie

(Zaak T-544/13)

(2013/C 344/124)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Dyson Ltd (Malmesbury, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: E. Batchelor, solicitor, en F. Carlin, barrister)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

— gedelegeerde verordening (EU) nr. 665/2013 van de Commissie van 3 mei 2013 houdende aanvulling van richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad met betrekking tot de energie-etikettering van stofzuigers (PB L 192, blz. 1) in haar geheel vernietigen, of in elk geval de bepalingen ervan inzake reinigingsprestatie en energie-efficiëntie; en

— verweerder verwijzen in haar eigen kosten en in verzoeksters kosten voor deze procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert verzoekster aan dat de bestreden verordening onrechtmatig is, waarbij zij zich beroept op drie middelen.

1) Eerste middel: de Commissie heeft haar bevoegdheid krachtens artikel 10, lid 1, van de machtigingswetgeving, richtlijn 2010/30/EU ⁽¹⁾, overschreden bij de vaststelling van deze gedelegeerde handeling, aangezien:

— artikel 10, lid 1, vereist dat de gedelegeerde handeling van de Commissie consumenten in de EU correct infor-

meert over het energieverbruik tijdens het gebruik. De bestreden verordening misleidt consumenten over de energie-efficiëntie van de stofzuiger omdat de reinigingsprestatie enkel wordt getest wanneer de stofcontainer van de stofzuiger leeg is en dus niet „tijdens het gebruik”;

— artikel 10, lid 1, vereist dat de gedelegeerde handeling van de Commissie consumenten in de EU correct informeert over essentiële hulpbronnen die een apparaat tijdens het gebruik verbruikt, namelijk de verbruiksartikelen stofzakken en filters. De gedelegeerde handeling geeft de consumenten geen dergelijke informatie.

2) Tweede middel: de Commissie is haar motiveringsplicht krachtens artikel 296 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie („VWEU”) niet nagekomen omdat de bestreden verordening niet uitlegt waarom er onvoldoende „technologische vooruitgang” is om het energieverbruik/de reinigingsprestatie van een met stof gevulde stofzuiger te kunnen testen. Daarin is evenmin uiteengezet waarom de Commissie pas binnen vijf jaar het vullen met stof in overweging zal nemen.

3) Derde middel: de Commissie heeft het fundamentele beginsel van gelijke behandeling geschonden door een bestreden verordening vast te stellen die stofzuigers met zak bevoordeelt, in het nadeel van stofzuigers zonder zak en/of stofzuigers op basis van cycloontechnologie. Het verlies van zuigkracht door verstopping — een kenmerk voornamelijk van stofzuigers met zak — kan niet worden ontdekt wanneer wordt getest in zuivere toestand. De relatieve verdiensten van stofzuigers zonder zak en stofzuigers met cycloontechnologie kunnen niet meteen worden vastgesteld door de consument.

⁽¹⁾ Richtlijn 2010/30/EU van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 2010 betreffende de vermelding van het energieverbruik en het verbruik van andere hulpbronnen op de etikettering en in de standaardproductinformatie van energiereleerde producten (PB L 153, blz. 1).

Beschikking van het Gerecht van 2 oktober 2013 — RiskMetrics Solutions/BHIM (RISKMANAGER)

(Zaak T-557/12) ⁽¹⁾

(2013/C 344/125)

Procestaal: Engels

De president van de Vierde kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 370 van 17.12.2011.